Владислав ТИЩЕНКО
Оксана КРУГЛИК
Тетяна ГРЕБЕНЮК
Наталія КРАВЕЦЬ

УКРАЇНСЬКА МОВА

БУКВАР

Частина 4

Навчальний посібник для осіб з особливими освітніми потребами (F 70)

видавництво АТЛАНТ

1 КЛАС

В. Тищенко, О. Круглик, Т. Гребенюк, Н. Кравець

Українська мова. Буквар

1 клас

Навчальний посібник
для осіб з особливими освітніми потребами F 70
(у 4 частинах)

Частина 4

Схвалено для використання в освітньому процесі

Київ – 2024
ВИДАВНИЦТВО АТЛАНТ

УДК 811.161.2-028.31*кл1(075.2.056.313)
Т48

Схвалено для використання в освітньому процесі

*(протокол від 25 березня 2024р. №4 засідання експертної комісії зі спеціальної педагогіки,
номер у Каталозі надання грифів навчальній літературі та навчальним програмам 6.0016-2024)*

***Видано за рахунок державних коштів.
Продаж заборонено***

УМОВНІ ПОЗНАЧКИ:

– розмалюй

– обведи

– запиши

– прочитай

– роздивись

Т48 Тищенко В.В., Круглик О.П.,
Гребенюк Т.М., Кравець Н.В.
Українська мова. Буквар: навчальний посібник для осіб
з особливим освітніми потребами (F70) 1 клас
(у 4-х частинах), частина 4— Київ :
ТОВ «ВИДАВНИЦТВО АТЛАНТ», 2024. — 80 с: іл.

ISBN 978-617-8159-55-9

© Тищенко В.В., Круглик О.П., Гребенюк Т.М., Кравець Н.В.., 2024
© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО АТЛАНТ», 2024
оригінал-макет, художнє оформлення, 2024

Я я

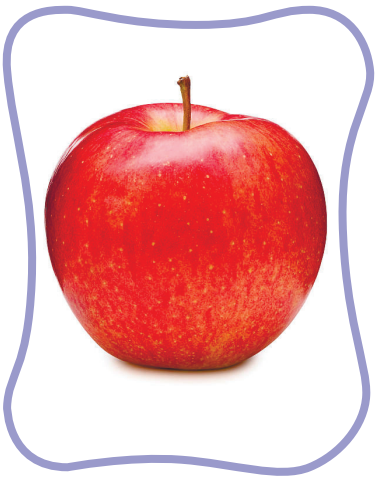

Я я

Я					

Я					

Я			

Я Є С Ю Ж Я Л Д Я Щ П Я В

		Я	

			Я

я я я Я Я Я

а о у е и і	я		я	м р с б н в	

ям	яр	яс	як	яб	яв

я-кір я-вір я-зик я-кось я-го-да я-щір-ка

яс-ний яб-лу-ко ян-гол як

Я їм яб-лу-ко.

Во-но ко-рис-не і смач-не.

А ще я пив смач-ний ком-пот з яб-лук.

Я їм я-го-ди.

Во-ни со-лод-кі і за-паш-ні.

Най-смач-ні-ше ї-сти я-го-ди з мо-ло-ком.

Я садив яблуні

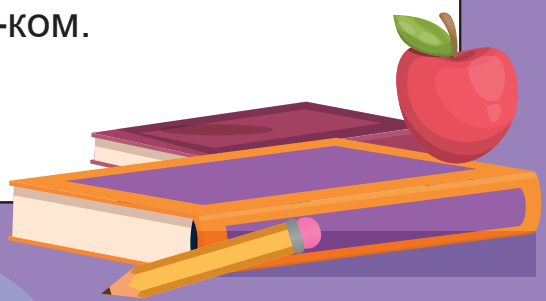

а-я	о-я	у-я	е-я	и-я	і-я

ма-як ро-яль ба-ян зграя зга-я-ти

п'ять б'є м'яч пі-р'я здо-ро-в'я

м'я-кий м'я-та де-ре-в'я-ний

Ва-ле-ра б'є м'яч.

Со-фій-ка п'є сік.

У від-ва-ру м'я-кий смак м'я-ти.

Під пе-ку-чим сон-цем бу-р'ян в'я-не.

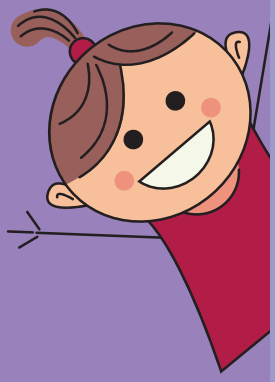

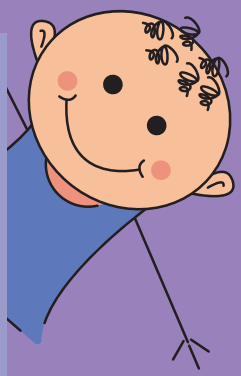

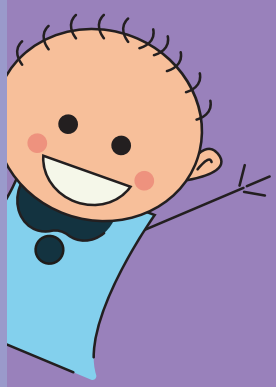

д
т
з
с
ц
л
н
р

я

Ви-мов-ляй
м’я-ко,
як ма-лі ді-ти.

д
т
з
с
ц
л
н
р

а

Ви-мов-ляй
твер-до,
як до-рос-лий.

тя-тя-тя ся-ся-ся ня-ня-ня

ля-ля-ля зя-зя-зя ря-ря-ря

дя-дя-дя ця-ця-ця

ля-ля

дя-дя

ця-ця

ня-ня

да	та	за	са	ца	ла	на	ра
дя	тя	зя	ся	ця	ля	ня	ря

ци-бу-ля кар-то-пля бу-ряк

Ва-ри-мо борщ

У бра-та про-фе-сі-я ку-хар. Сьо-год-ні він ви-рі-шив при-го-ту-ва-ти борщ. Ці-ка-во, а я-кі о-во-чі він о-брав.

Ось ве-ли-ка жов-та кар-то-пля. У бор-щі во-на бу-де сит-но-ю і смач-но-ю. Ось бу-ряк. Він від-дасть бор-щу со-лод-кий смак. А сма-же-на ци-бу-ля на-дасть бор-ще-ві а-ро-ма-ту.

А ще ку-хар до-дав до бор-щу ка-пу-сту, ква-со-лю, то-ма-ти, со-лод-кий пе-речь, тро-хи час-ни-ку, при-пра-ви, щоб під-си-ли-ти смак.

А тіт-ка Я-ри-на на-пек-ла смач-них пам-пу-шок.

О-бід був на сла-ву.

Не-да-рем-но у-кра-їн-ський борщ люб-лять у всьо-му сві-ті.

– Дя-ку-є-мо за борщ!

– На здо-ров'я!

че-реш-ня виш-ня по-лу-ни-ця

Ва-ри-мо ва-рен-ня

А те-пер при-го-ту-є-мо ва-рен-ня. Що нам по-тріб-но? Со-лод-ка че-реш-ня, і смач-на кис-лень-ка ви-шня, ве-ли-ка стиг-ла по-лу-ни-ця. До-да-мо тро-хи цук-ру. І бу-де-мо ва-ри-ти ва-рен-ня на слаб-кому вог-ні, щоб во-но не під-го-рі-ло.

Час-то ва-ре-ння ва-рять ко-рот-ки-ми про-між-ка-ми, а-ле днів зо п'ять пос-піль. То-ді фрук-ти і я-го-ди не роз-ва-рять-ся і бу-ду-ть ці-ли-ми та на-пів-про-зо-ри-ми. Та-ке ва-рен-ня ще смач-ні-ше. Взим-ку це най-ліп-ші ла-со-щі.

До ва-ре-ння мож-на по-да-ти га-ря-чий чай з а-ро-ма-том м'я-ти.

Стіл з де-ре-ва	Я-ка?	яб-луч-не
Ва-за зі скла	Я-кий?	о-ло-в’я-ний
Сол-да-тик з о-ло-ва	Я-ке?	де-ре-в’я-ний
Ва-ре-ння з яб-лук	Я-кий?	скля-на

А ці ре-чі я-кі?

Ю ю

Ю ю

Ю			

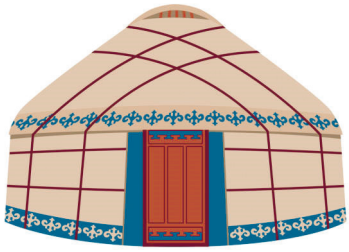

Ю			

Ю			

Ю І О Ю Ш Я З Ю С О П І Ю

Я				Ю

Я						Ю

ю ю ю Ю Ю Ю

Ю-ля

Ю-хим

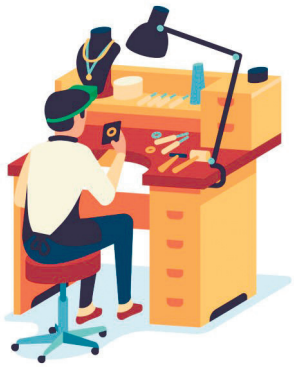

ю-ве-лір

ю	н
	ш
	р

юн	юш	юр

юн-га	юн-ак	юш-ка
Юр-ко	юр-та	юр-ба

юшка *юрба* *юрта*

Юн-га ста-не ка-пі-та-ном.

Ю-хим ва-рить юш-ку.

Ю-нак ро-бить юр-ту.

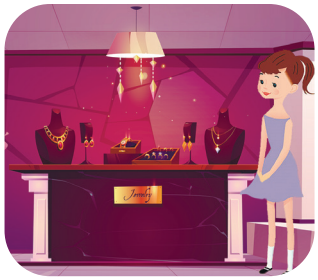

Ю-ля бу-де ю-ве-лі-ром.

а-ю	о-ю	у-ю	е-ю	и-ю	і-ю

чи-та-ю

спі-ва-ю

гра-ю

ви-ти-на-ю

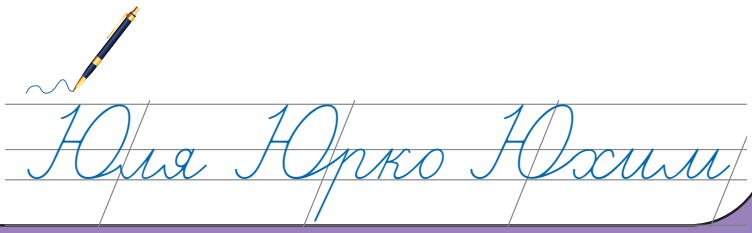

ши-ю

по-ли-ва-ю

за-би-ва-ю

зри-ва-ю

ми-ю

роз-ва-жа-ю

ко-па-ю

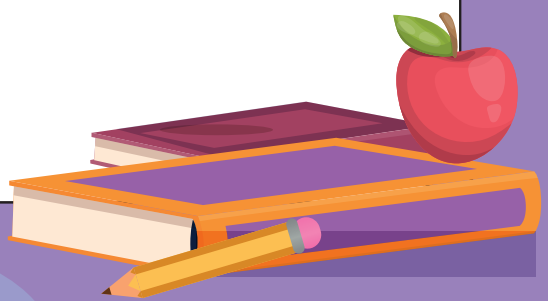

Те-че во-да із-за га-ю
Та по-під го-ро-ю.
Хлю-по-чуть-ся ка-ча-точ-ка
По-між о-со-ко-ю.

Та-рас Шев-чен-ко

в’юн б’ють п’ють

В’юн о-соб-ли-ва ри-ба.
У в’ю-на дов-ге ті-ло.
То-му він схо-жий на змі-ю.
Ю-хим зва-рив смач-ну
юш-ку з в’ю-нів.

Ді-ти на ков-за-нах гра-ють у хо-кей.
Во-ни справ-но б’ють
ключ-ко-ю по шай-бі.
Шай-бу! Шай-бу! – кри-ча-ть
вбо-лі-валь-ни-ки.
У-ра! Г-о-о-о-л!

В А-фри-ці ду-же спе-кот-но.
То-му всі тва-ри-ни і-дуть до во-дойм.
Там во-ни раз-ом п’ють во-ду.
Ко-го там тіль-ки не-ма-є!

На-зви тва-рин на ма-люн-ку.

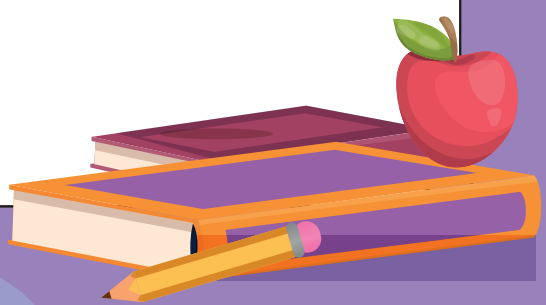

Чи-тай твер-до, як до-рос-лий

ду	ту	зу	су	цу	лу	ну	ру

Чи-тай м’я-ко, як ма-ля.

дю	тю	зю	сю	цю	лю	ню	рю

Люд-ми-ла Сю-за-нна Лю-ба ма-люк

у-сю-ди ле-да-цю-га лю-ди лю-ди-на

ка-лю-жа гря-зю-ка лан-цюг

вер-блюд мю-слі га-дю-ка

Вес-но-ю та-не сніг. На ву-ли-ці ве-ли-кі ка-лю-жі.

Ма-лю-ки люб-лять гра-ти-ся бі-ля ка-люж.

Хтось хо-ди-ть по ка-лю-жі
в гу-мо-вих чо-біт-ках.
Хтось пу-ска-є в ка-лю-жі
ко-раб-ли-ки. О-бе-реж-но!
Не впа-ди в баг-ню-ку!

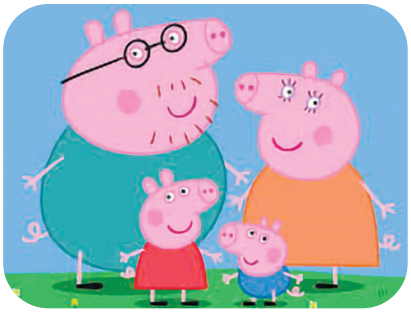

У Ю-ли-но-ї сес-три ю-туб на смарт-фо-ні.

Во-ни з Ю-ле-ю див-лять-ся муль-тик про Мав-ку.

А Саш-ко лю-бить муль-ти-ки про ро-бо-тів і про Ко-ти-го-рош-ка.

А я-кі муль-ти-ки лю-биш ти?

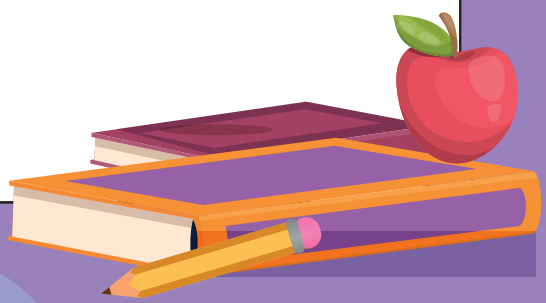

Є є

Є

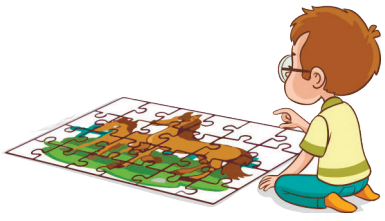

Він Є Вона Є

Є О С Ю Є К Д Ж С Є О Ю С

Є-ва

Єв-ген

а-є	о-є	у-є	е-є	и-є	і-є

є-нот ми-є

У є-но-та гар-на звич-ка.
Все він тяг-не до во-дич-ки.
Там по-ло-ще, ми-є, дру-же.
Чис-то-ту він лю-бить ду-же.

бі-га-є	по-ли-ва-є	чи-та-є	ма-лю-є
ши-є	роз-по-ві-да-є	ми-є	о-дя-га-є
го-ту-є	за-си-на-є	тан-цю-є	нав-ча-є

Лі-так
лі-та-є.

Гра-вець
гра-є.

Спі-вак
спі-ва-є.

Чи-тач
чи-та-є.

Не-бо
си-ні-є.

Ніч-ка
тем-ні-є.

Со-неч-ко
грі-є.

А ві-те-рець
ві-є.

Ві-та тан-цю-є. І-ра ма-лю-є.

Пет-рик чи-та-є. О-ля спі-ва-є.

Скіль-ки у-сьо-го мож-на зро-би-ти,

Як-що ці-ка-вість сво-ю про-я-ви-ти.

Лиш не лі-нуй-ся, по-ринь у при-го-ду,

І бу-деш ма-ти ви-на-го-ро-ду.

Хто що ро-би-ть?

б’є

в’є

п’є

Євген Єва Євген миє руки.

Той, хто со-ки п'є фрук-то-ві, бу-де силь-ним і здо-ро-вим!

А які со-ки п'єш ти?

сік з яб-лук		яб-луч-ний
з а-пель-си-нів		а-пель-си-но-вий
з то-ма-тів		то-мат-ний
з ви-но-гра-ду		ви-но-град-ний
А з аб-ри-ко-сів?		_____
А з виш-ні?		_____
А з жу-рав-ли-ни?		_____

В'ється-ся рі-чка не-ве-ли-чка,

Мов кри-шталь, у ній во-дич-ка.

Нам да-ру-є мить во-на ща-сли-ву.

Бе-ре-жіть кра-су ї-ї враз-ли-ву!

1. Прочитай вірш. Про які професії йдеться у вірші?

Головна професія

Спитай у тата і у мами,
Які професії у них.
Професій різних є чимало,
Сповна їх вистачить на всіх!
Та є одна поміж професій,
Якої вчаться у житті.
Вона для кожного найперша,
Якої вчитимешся й ти!
Учитель, лікар та геолог,
Письменник, слюсар чи кресляр —
Всі називають головною
Одну професію — школяр!
Бо всім відомо, що без школи,
Без знань, що мусиш там набуть,
Не станеш у житті ніколи
Тим, ким в дитинстві мрієш буть!

Костецький Анатолій

2. Назви професії людей на малюнку.

Відгадай і запиши слова – назви професій.

Керує автомобілем; пече хліб; варить борщ; продає овочі; малює картини; навчає дітей у школі.

Що роблять люди названих професій? Обведи двоскладові слова.

лікар	водій	пекар	бухгалтер
учитель	двірник	залізничник	будівельник
тренер	лісник	водій	

Розглянь зображені предмети. Люди якої професії ними користуються?

Прочитай. Склади і запиши три речення про свою бабусю, дідуся чи іншу близьку людину.

Мій дідусь живе в селі Калинівка. Його звати Микола Степанович. Він працює трактористом.

Запиши назви професій, у які граються діти.

Кожному в пісочниці
дуже гратись хочеться,
бо не просто в ній пісок:
тісто в ній на пиріжок,
для фортеці цегла в ній,
для машин – гараж новий.
Ось чому в пісочниці
всім погратись хочеться.

Анатолій Костецький

З’єднай стрілками рядки за змістом і прочитай вірш.

Маленькі палянички

Гостюють палянички	дорослі
Радіють їм	на столі
і діточки	хлібороби
Трудились	малі.
у полі й на	току.
Спасибі їм	нелегку.
за працю	велике

Яку професію згадано у вірші?

Підпиши назву професії за головним убором.

Прочитай і відгадай загадки.

Золоті у нього руки:
Робить зачіски й перуки,
Підстриже і пофарбує,
Гарний настрій подарує.

Хто одежу шиє всім:
І дорослим, і малим,
Дружить з голкою й тканиною,
Строчить швейною машиною.

Він для кожної людини
Ліки має й вітаміни,
Прочита рецепт уважно,
Що і як робить підкаже.

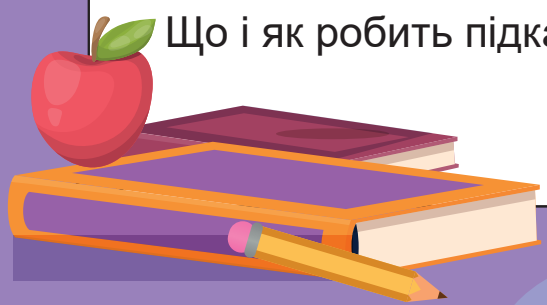

Прочитай вірш.

Дванадцять місяців

День за днем,
за тижнем тижні –
непомітно лине час.
Різні зміни дивовижні
відбуваються круг нас.

От зима, весна та літо,
осінь, потім знов зима…
Сивий час летить над світом,
і кінця йому нема.

Кожен місяць, кожну пору
на землі нове вбрання.
Й ми самі не ті, що вчора, –
ми зростаємо щодня.

Глянь навколо оком пильним
і побачиш зміни ці.
Ось повільно, неухильно
Йдуть по черзі місяці.

Наталя Забіла

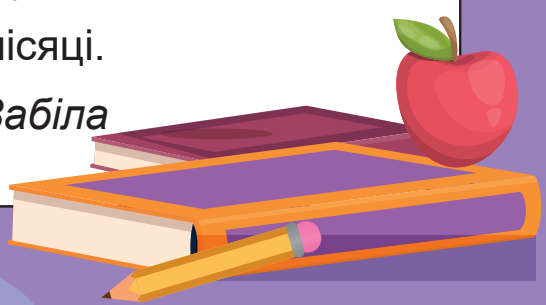

До поданих слів добери по два слова за змістом. Запиши.

Листочки	Сонце	Дитина	Пташка

Довідка: радіє, гріє, дякує, жовтіють, літає, співає, опадають, сяє.

Прочитай та відгадай загадку.

Коли вона загляне в сад,
Наллється соком виноград,
І пізні яблука ранет
Солодкі стануть, наче мед.
Як помандрує по гаях
З чарівним пензлем у руках, -
Все розмалює на путі,
Берізки стануть золоті!

Прочитай.

Настала осінь.

На вулиці було сухо й сонячно.

Діти пішли гуляти в парк.

Із собою на прогулянку вони взяли собаку.

Собаку звали Джек.

Весела вийшла прогулянка!

Запитання до тексту

1. Яка пора року настала?
2. Як було на вулиці?
3. Хто пішов гуляти?
4. Куди діти пішли гуляти?
5. Кого вони взяли із собою на прогулянку?
6. Як звали собаку?
7. Якою вийшла прогулянка?

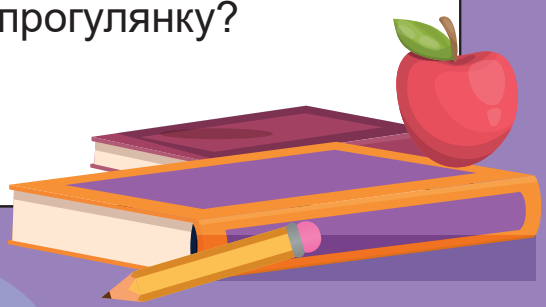

Прочитай.

У вихідний день Максим з мамою прибирали кімнату.

Максим мив вікно синьою серветкою.

Мама пилососила білий килим.

В кімнаті стало чисто.

Запитання до тексту

1. Хто прибирав кімнату?
2. Який був день?
3. Як звали хлопчика?
4. Що робив Максим?
5. Чим мив вікно Максим?
6. Що робила мама?
7. Який був килим?
8. Як стало в кімнаті?

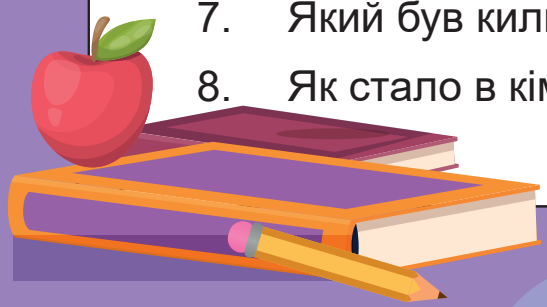

Прочитай.

Мама Оля мила у ванні Андрія.

У ванні було багато піни.

Андрій грався човником.

Мама Оля та Андрій раділи веселій грі.

Запитання до тексту

1. Як звали хлопчика?
2. Як звали маму?
3. Хто мив Андрія?
4. Де мама мила Андрія?
5. Чого багато було у ванні?
6. З чим грався Андрій?
7. Чому раділи мама Оля та Андрій?

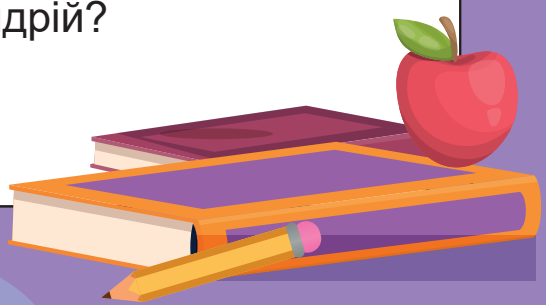

Прочитай.

У Катрусі день народження. До неї прийшли гості.

Ігор подарував Катрусі квіти. Яна подарувала Катрусі подарунок.

Катруся пригостила дітей тортом. Всім було весело!

Запитання до тексту

1. Яке свято в Катрусі?
2. Хто прийшов до неї в гості?
3. Як звали хлопчика?
4. Що Ігор подарував Катрусі?
5. Що Яна подарувала Катрусі?
6. Скільки було дівчаток?
7. Скільки було хлопчиків?
8. Чим Катруся пригостила дітей?
9. Кому було весело?

Прочитай.

Діти гралися кубиками в садочку.

Вітя й Толя побудували високі будинки.

Оля зробила низенький дім.

Запитання до тексту

1. Чим гралися діти?
2. Скільки хлопчиків?
3. Як звали хлопчиків?
4. Скільки дівчаток?
5. Як звали дівчинку?
6. Які будинки побудували хлопчики?
7. Який дім побудувала Оля?

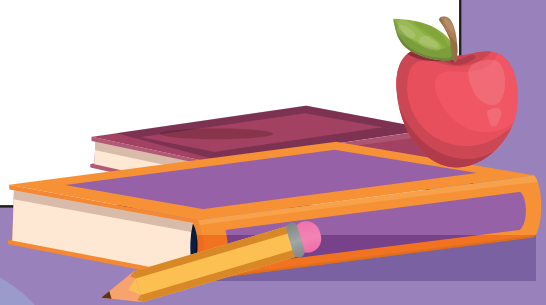

Прочитай.

Сосновий ліс

У сосновому лісі світло. Там пахне смолою. Дерева стоять вільно, тіні мало. У сосновому лісі багато ягід та грибів. Діти люблять гуляти в сосновому лісі.

Запитання до тексту

1. Які дерева ростуть у сосновому лісі?
2. У сосновому лісі темно?
3. Чим пахне в сосновому лісі?
4. Як стоять дерева в сосновому лісі?
5. Чого багато в сосновому лісі?
6. Хто любить гуляти в сосновому лісі?

Прочитай.

Осінь

Настала рання осінь. Сонце світить, але вже йдуть дощі. В лісі з'явилося багато грибів. Дітки взяли кошики і пішли до лісу. Іван зібрав багато рижиків. Толя знайшов на старому пеньку опеньки. Зіна та Марійка зрізали міцні боровики. Дітям дуже сподобалося збирати гриби.

Запитання до тексту

1. Яка пора року настала?
2. Що з'явилося в лісі?
3. Куди пішли діти?
4. Яких грибів назбирав Іван?
5. Яких грибів назбирав Толя?
6. Хто знайшов у лісі боровики?
7. Чи сподобалося дітям збирати гриби?

Прочитай.

Зима

Зимою випало багато снігу. Під снігом пташкам важко знаходити собі корм. Дітки змайстрували годівничку. Вони повісили її на дерево. В годівничку дітки поклали шматочки сала, крихти хліба, сушені ягоди До годівнички прилетіли червоногруді снігурі, сірі горобчики та яскраві синички. Снігурі клювали сушені ягоди. Горобчики дзьобали крихти хліба, а жовтогруді синички – шматочки сала. Коли пташечки поїли смачний корм, вони весело заспівали свої пісеньки.

Запитання до тексту

1. В яку пору року іде сніг?
2. Що важко знайти пташкам під снігом?
3. Що змайстрували діти для пташок?
4. Куди повісили годівничку діти?
5. Що діти поклали в годівничку?
6. Які пташки прилетіли до годівнички?
7. Що клювали снігурі?
8. Що клювали горобчики?
9. Що їли жовтогруді синички?
10. Що зробили пташки, коли поїли?

Прочитай.

Весна

Весною сонце зігріває землю. З'являються перші листочки. Прокидаються комашки. Тато копає на городі грядки. Оленка і Богдан поливають їх. Мама садить насіння. Дідусь білить стовбури дерев. Вся сім'я дружно працює на городі.

Запитання до тексту

1. В яку пору року з'являються на деревах листочки?
2. Хто прокидається весною?
3. Що робить тато весною?
4. Хто поливає грядки?
5. Що робить дідусь?
6. Хто садить насіння?
7. Як сім'я працює на городі?

Прочитай.

Літо

Влітку сонце яскраво світить та гріє. Стає жарко. Вода в річці стає теплою. Толя і Сашко катаються в човні. Сергій та Вітя плавають. Оля й Катя засмагають. Ваня і Софійка грають м'ячем. Марійка і Тимофій збирають ягоди. Як добре відпочивати влітку!

Запитання до тексту

1. Як сонце світить влітку?
2. Яка вода в річці влітку?
3. Що робить Толя і Сашко?
4. Хто плаває?
5. Що роблять Оля і Катя?
6. Що роблять Ваня і Софійка?
7. Хто збирає ягоди?
8. Як дітям відпочивати влітку?

Прочитай.

Котик

До кімнати забіг котик. Він ходить тихенько. Має котик сіру теплу шубку. Любить їсти сир та сметану. Спить котик, згорнувшись клубочком. Ми любимо нашого котика.

Запитання до тексту

1. Про кого йдеться у творі?
2. Куди забіг котик?
3. Як ходить котик?
4. Якого кольору шубка в котика?
5. Як спить котик?
6. Придумай ім'я котикові.

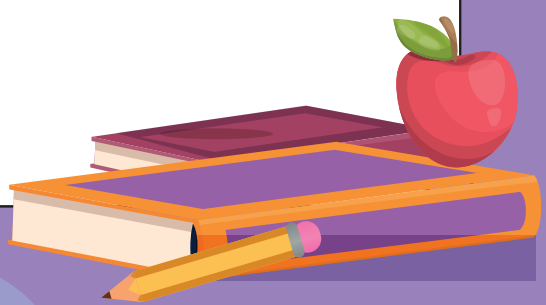

Прочитай.

Лисиця

Лисиця – красива тварина. Тіло її вкрите густою рудою шерстю. У лисиці розкішний пухнастий хвіст. Має лисиця короткі ноги і гостру мордочку. Очі в лисиці ніби намистинки, що світяться хитрим вогнем.

Лисиці подобається жити всюди – у полі, в лісі, на лузі.

Їсть лисиця мишей, ховрахів. Іноді може навідатися до людей, щоб поцупити курку чи невелику гусочку.

Запитання до тексту

1. Яка лисиця тварина?
2. Якого кольору лисиця?
3. Який хвіст у лисиці?
4. Які ноги в лисиці?
5. На що схожі очі лисиці?
6. Де подобається жити лисиці?
7. Що їсть лисиця?

Прочитай.

Сніжинка

З неба летіла на землю сніжинка. Вона була легка, ніжна, прозора, мов пушинка. І красива, мов зірка.

На землі стояв хлопчик. Він бачив, як падає сніжинка. Хлопчик думав: ось впаде комусь під ноги і її затопчуть.

Ні, не треба падати сніжинці на землю. Не треба її затоптувати. Хлопчик простяг долоню. Він захотів приголубити сніжинку. А вона впала на теплу, добру руку хлопчика й розтанула.

Хлопчик із жалем дивився на руку. На долоні блищала крапелька, мов сльозинка.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Яку пору року описано в оповіданні?
2. Що падало з неба на землю?
3. Який вигляд мала сніжинка?
4. Чому хлопчик хотів урятувати сніжинку?
5. Що сталося зі сніжинкою на його долоні?

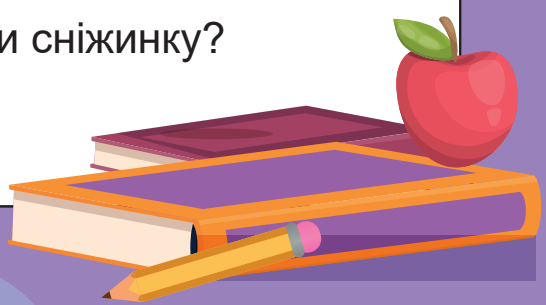

Прочитай вірш.

Дубочки

Ми з Іванком у садочку
Посадили по дубочку.
Цілий день роботу маєм,
Все по черзі поливаєм,
Потім прутиком зміряєм
Щогодини по разочку:
Хто з нас швидше підростає,
Ми з Іванком
Чи дубочки?

Володимир Ладижець

Запитання до тексту

1. Що посадили діти?
2. Скільки дубочків посадили діти?
3. Де діти посадили дубочки?
4. Яку роботу діти мають цілий день?
5. Хто поливає дубочки?

Прочитай.

Мудра кицька

На столі стояв кухлик з молоком. Кицька його побачила, і схотілось їй молочка. Скочила на стіл – та до кухлика. Аж тут лихо: голова в кухлик не влазить. Так гарно молоко пахне, а язиком до нього кицька не сягне.

Засмутилась вона, але ненадовго. Скоро кицька зміркувала, що їй робити. Вона почала вмочати лапку в молоко й обсмоктувати її. Умочить лапку, обсмокче з неї молоко й знов вмокає.

Так і застали її над кухликом, коли вона добувала з нього молоко.

За Борисом Грінченком

Запитання до тексту

1. Що стояло на столі?
2. Чого схотілося котику?
3. Куди скочила кицька?
4. Яке лихо трапилось?
5. Чим не могла дістати кицька молока?
6. Що придумала вона?
7. Як вдалося поласувати молоком?
8. Де застали кицьку?
9. Чому текст називається «Мудра кицька»?

Прочитай.

Дві ворони

(Казка)

Дві ворони ходили шукати води, бо їм дуже хотілося пити, та не знайшли ніде. Нарешті знайшли десь у кошарі в глечику. Але не могли дістати з глечика, бо було глибоко.

Одна ворона полетіла собі далі. Друга кидала в глечик камінців, поки вода верху не дісталася, так і напилась.

Запитання до тексту

1. Скільки ворон було в казці?
2. Що вони шукали?
3. У чому вони знайшли воду?
4. Чи змогли напитися?
5. Що зробила перша ворона?
6. Як учинила друга?
7. Чого вчить нас ця казка?

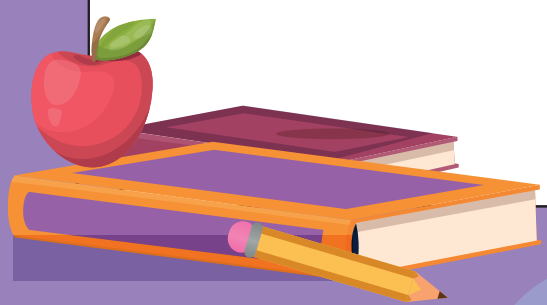

Прочитай.

Як здивувався Мурко

Був собі у бабусі старий-престарий кіт Мурко. Лежить Мурко проти сонця, гріється. Заплющив очі, спить, поклав голову на лапки. Тільки хвостиком махає, мух відганяє. На подвір'ї ходило курча. Воно відбилося від квочки й жалібно пищало.

Побачивши кота, замовкло.

Підійшло тихенько до нього, притулилося й очі закрило. Тепло йому біля котового кожушка.

Мурко відчув, що до нього хтось притулився. Розплющив очі – курча. І здивувався: та й сміливе ж яке!

Дивиться Мурко на курча, дивується й не знає, що йому робити. Чи налякати курча, щоб утекло, чи хай собі гріється?

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Як звали кота, який жив у бабусі?
2. Де лежав кіт Мурко?
3. Чого маленьке курча жалібно пищало?
4. До кого воно притулилося?
5. Чому автор називає курча сміливим?
6. Що зробив кіт Мурко, коли побачив курча?

Прочитай.

Все в лісі співає

Весною ми пішли до лісу. Зійшло сонце, подихнув легенький вітерець, і всі дерева в лісі заспівали. Кожне співало свою пісню. Береза співала ніжну пісню. Слухаючи цю пісню, хотілось підійти до білокорої красуні й обняти її. Дуб співав мужню пісню. Коли ми слухали пісню дуба, нам хотілось бути сильними, відважними. Верба, що схилилась над ставком, співала задумливу пісню. Прислухаючись до пісні верби, ми подумали, що прийде осінь і листячко з дерев осиплеться. Горобина співала тривожну пісню. Від цієї пісні до нас прилинула думка про темну ніч і бурхливу грозу, від якої гнеться тонка горобина, немов шукаючи захисту. Ось які пісні почули ми в лісі.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Про яку пору року йдеться в тексті?
2. Що роблять дерева в лісі весною?
3. Які дерева в лісі співали?
4. Яку пісню співала береза?
5. Яку пісню співав дуб?
6. Яку пісню співала верба?
7. Яку пісню співала горобина?

Прочитай.

Ведмідь і мишка

Спіймав ведмідь якось у своєму барлозі бешкетницю мишку.

Почала мишка просити ведмедя:

– Відпусти мене... І я тобі колись у пригоді стану.

Посміявся ведмідь з тої помічниці і відпустив мишку.

Ось одного разу заплутався ведмідь у мисливських тенетах. Рвався, рвався – ніяк не виплутається. Тут прибігла мишка, перегризла петлю і допомогла ведмедеві визволитися.

Латиська народна казка

Запитання до тексту

1. Де спіймав ведмідь мишку?
2. Що мишка пообіцяла ведмедеві?
3. Як мишка допомогла ведмедеві?

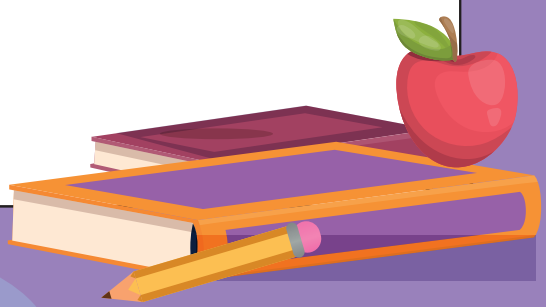

Прочитай.

Два метелики

Над зеленим лугом літали два метелики. Один білий, другий червоний. Зустрілися, сіли на листочку та й хваляться. Білий метелик каже:

– Мої крильця красивіші, бо я схожий на білу хмаринку.

А червоний метелик і собі хвалиться:

– Ні, мої крильця красивіші, бо я схожий на сонце.

Настала ніч. Обидва метелики посіріли.

Запитання до тексту

1. Де літали метелики?
2. Якого кольору були крильця в першого метелика?
3. Якого кольору були крильця в другого метелика?
4. Крильця якого метелика виявилися красивіші?

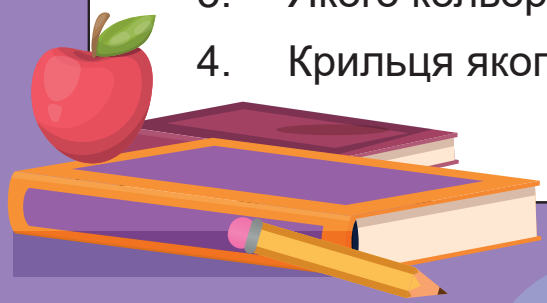

Прочитай.

Застудився їжачок

Застудився їжачок
Треба лікувати.
Ліг він, бідний, на бочок
І почав дрімати.

Що ж воно за болячки?
Може, грип чи нежить?
Не пускають голочки
Хворого обстежить.

За Василем Латанським

Запитання до тексту

1. Про яку тваринку йдеться у вірші?
2. Що сталося з їжачком?
3. Що заважає обстежити їжачка, щоб дізнатися, на що він хворий?
4. Розкажіть, що вам відомо про довкілля їжачка.
5. Що допомагає їжачкові пристосуватися в довкіллі?

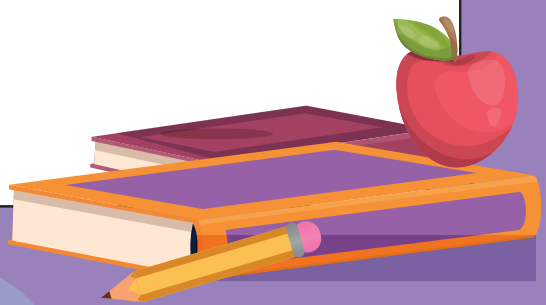

Прочитай.

Корова, кінь і пес

Корова, кінь і пес засперечалися між собою, кого із них господар найбільше любить.

– Звичайно, мене, – каже кінь, – я йому плуга й борону тягаю, дрова з лісу вожу, він сам на мені в місто їздить. Пропав би він без мене.

– Ні, господар більше мене любить, – каже корова, – я все його сімейство молоком напуваю.

– Ні, господар більше мене любить, – гарчить пес, – я його хату стережу.

Вислухав господар цю суперечку та й каже:

– Перестаньте сваритися, всі ви мені потрібні, і кожен із вас добрий на своєму місці. Але сам себе ніхто не хвалить!

Українська народна казка

Запитання до тексту

1. Про яких тварин розказано в тексті?
2. Про що сперечалися тварини?
3. Що робить кінь для господаря?
4. Що робить корова для господаря?
5. Що робить пес для господаря?
6. Що сказав господар тваринам?

Прочитай.

За добро — добром

Летіла бджола й попала в колодязь. Крила намочила, вилетіти не може. Голуб побачив її у біді, виловив дзьобом галузку і впустив у колодязь. Бджола вилізла на листя, крила її обсохли, і вона полетіла у свій вулик.

А через якийсь час бджола врятувала голуба, коли його хотів убити лісник. Узяв лісник ціль — а в кого куля намірена, у того, кажуть, і летить. Та прилетіла бджола і вжалила стрільця у ніс, збила йому ціль. Він вистрілив, та не влучив.

Як то рятує один другого! За добро — добром. Та між людьми не завжди так.

Українська народна казка

Запитання до тексту

1. Куди потрапила бджола?
2. Чому бджола не могла вилетіти сама?
3. Хто врятував бджолу?
4. Як врятував бджолу голуб?
5. А як бджола врятувала голуба?
6. Розкажи про якийсь випадок із свого життя. Назви свою розповідь «За добро добром».

Прочитай.

Хитрий Хомка

Купила бабуся внукам хом'яка. Біленький, тепленький, з червоними очицями. Ротик – наче бантик. І такий уже спритний! Діти назвали його Хомкою.

Взялися хлоп'ята годувати Хомку. Гриз він сухарі, моркву, бурячок. Після кожного обіду щоки у тваринки розпухали. Хом'як з'їдав усе й кудись зникав. Так було кілька разів. Одного разу Юрко хотів узути свої гумові чобітки. А там – чималий запас їжі. Ще й сам Хомка звідти викотився! Отак замість нірки Хомка чобітка пристосував.

За Андрієм Бондарчуком

Запитання до тексту

1. Кого купила бабуся онукам?
2. Який був хом'як? Опишіть його.
3. Як назвали діти хом'яка?
4. Чим годували діти хом'яка?
5. Де ховав Хомка запас їжі?

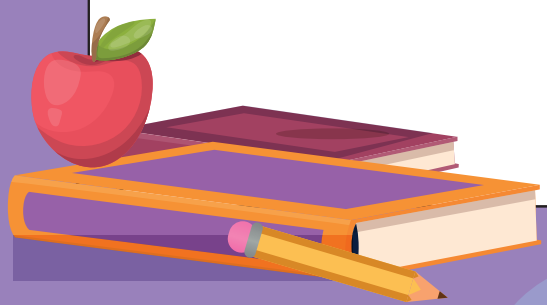

Прочитай.

Наш рід

Мама вишиває на білому полотні зелений барвінок, чорнобривці, сині волошки. Навіть качечку вишила.

– Що це буде, нене? – питає Андрійко.

– Українська святкова сорочка для тебе.

– Чому українська? – допитується Андрійко.

– Бо вишиваю такі квіти, які ростуть на нашій землі. А земля наша зветься Україною. А ти маленький українець.

– А ти, мамо?

– І я українка, і татко, й бабуся, й дідусь. Ми українського роду і любимо нашу землю, нашу мову, наші квіти. Україна – як наша рідна хата.

За Андрієм М'ястківським

Запитання до тексту

1. Які квіти вишивала мама на полотні?
2. Для кого вишивала сорочку мама?
3. Чому сорочка називається українською?
4. Як називається наша земля?

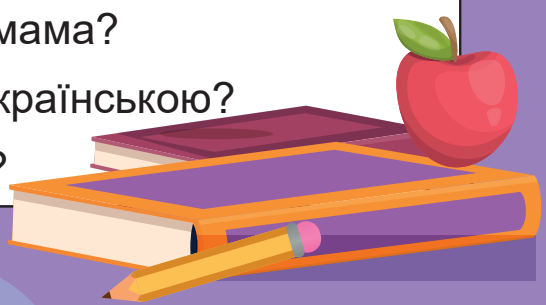

Прочитай.

Криничка

У лузі – криничка. Вона тут давно-давно. Хто її викопав – невідомо. Над криничкою верба нахилилася. На гілці глиняний кухлик висить. Не минають люди криничку. Верба подає їм кухлика, а криничка пригощає водицею. Чистою, прохолодною, на лугових травах настояною. Усіх щедро напуває криничка: і трактористів, і пастухів, і перехожих. А води в ній не меншає.

За Василем Чухлібом

Запитання до тексту

1. Де була криничка?
2. Хто викопав криничку в лузі?
3. Яке дерево нахилилося над криничкою?
4. Що висить на гілці верби?
5. Що подає верба людям?
6. Чим пригощає криничка перехожих?
7. Кого напуває криничка?
8. Чи стає в криничці менше води?

Прочитай.

Як бджілка знаходить квітку конвалії

Вилетіла з вулика бджілка. Літає над пасікою й дослухається. Чує, десь далеко-далеко дзвенять голосні дзвіночки. Летить бджілка на музику дзвіночків. Прилітає до лісу. А то дзвонять квіти конвалії. Кожна квітка – маленький срібний дзвіночок. У середині – золотий молоточок. Б'є молоточок по сріблу – лунає дзвін – аж до пасіки лине. Ото так конвалія кличе бджілку. Прилітає бджілка, збирає з квітки пилок та й каже:

– Дякую, квітко...

А квітка мовчить. Вона лише зніяковіло опускає голівку.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Де живе бджілка?
2. Куди дзвін привів бджілку?
3. Чому видзвонювали лісові конвалії?
4. Що збирала бджілка з конвалії?

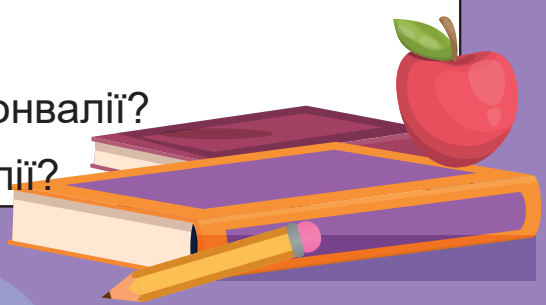

Прочитай.

Золоті бджоли

У нас новина: дідусь завів бджіл. Дві маленькі хатки стоять за нашою великою хатою у садку, і я вже зранку біжу до них.

Хатки називаються вуликами. Продеру очі, зирк у вікно – сонячні промені стрибають по шибках. Зирк по хаті – їх повна хата. Отак вистрибом літають. Наче ті бджоли. Тільки не гудуть. То на дзеркалі зблиснуть, то у відрі з водою, то на миснику серед посуду.

Якби не бджоли – сидів би і дивився. Побіжу до бджіл. Гульк – а на порозі півень.

“Кукуріку!” — здоровкається зі мною.

Я кажу півневі:

– Ніколи мені — іду пасти бджіл.

За Михайлом Слабошпицьким

Запитання до тексту

1. Про яку новину йде мова у тексті?
2. Як називаються хатки, де живуть бджоли?
3. Де стоять вулики?
4. Розкажи про золотих бджіл.
5. Опиши пасіку.

Прочитай.

Будівництво хати

У давнину люди будували хату з глини чи дерева вікнами до сонця. Збиралася родина, приходили сусіди, щоб допомогти.

Та головним було обрати добре місце для хати. За звичаєм, на чотирьох кутах майбутньої оселі клали по хлібині й трохи дрібних грошей, щоб щасливо жилося.

Коли будівництво помешкання було закінчено, обов'язково плели вінок з квітів і ставили в хаті.

Як входили вперше до хати, то брали із собою хліб, скатертину, рушник. За охоронців дому вважали ластівку, чорногуза.

Запитання до тексту

1. Із чого в давнину люди будували хату?
2. Хто допомагав будувати хату?
3. Що вважали головним, коли будували хату?
4. Чим прикрашали нове помешкання?
5. Що люди брали із собою, коли вперше входили до нової хати?

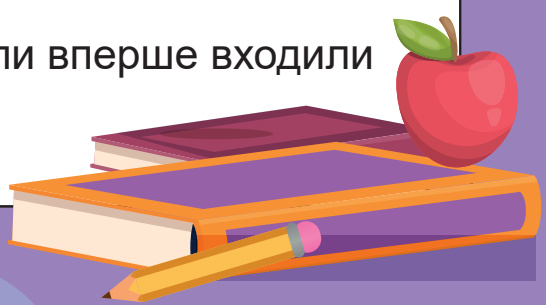

Прочитай.

Гори

Багато цікавого можна побачити в горах. Уже самим лише виглядом вони чарують нас. Уранці або ж на заході сонця гори бувають рожевими. Світлого дня – голубими. У непогідь – суворими, неприступними.

На їхніх високих вершинах лежать Вічні сніги. На гірських схилах ростуть ліси, зеленіють полонини, біжать швидкі струмки. У лісах водяться олені, косулі, дикі кабани, різні птахи.

Запитання до тексту

1. Що цікавого можна побачити в горах?
2. Які бувають гори на заході сонця?
3. Коли гори бувають голубими?
4. Що лежить на високих вершинах?
5. Що можна побачити на гірських схилах?
6. Які тварини водяться в лісах?
7. Розкажи, чи бував ти колись у горах?

Прочитай.

Хто дужче любить

Були якось Петько з Миколою в лісі. Суниць вони назбирали мало, зате двох їжаків зловили. Трапились вони на дорозі – ну як не взяти? Понесли хлопці їжаків додому, кожний до себе.

Минуло кілька днів. Знову зустрілися хлопчики і засперечалися, хто з них більше любить свого їжака. Петька хвалиться, що годує їжака молоком, ганчір'я намостив у коморі, мало не голки йому чистить.

– А ти що зробив для свого їжака? – питає.

– Нічого, – похмуро відповів Микола.

– От бачиш, – сказав Петька, – не любиш ти свого їжака.

– Ні, люблю, – заперечив Микола, – я його до лісу відніс, випустив на волю.

Олег Буцень

Запитання до тексту

1. Як на ім'я головних героїв оповідання?
2. Кого зловили хлопці в лісі?
3. Чим годував їжачка Петька?
4. Що зробив з їжачком Миколка?
5. Хто з хлопців більше любить свого їжака? Доведіть.
6. Якими були Микола і Петько?
   Назвіть риси вдачі хлопчиків.

Прочитай.

Як котові соромно стало

Вийшов кіт на поріг. Мружиться від ясного сонечка. Раптом чує – горобці зацвірінькали. Принишк кіт, насторожився. Тихенько почав пробиратися до паркана. А там сидять горобці.

Підповз аж до паркана та як стрибне. Хотів горобця схопити. А горобчик – пурх та й утік. Кіт перелетів через паркан та в калюжу й упав. Вискочив мокрий, брудний.

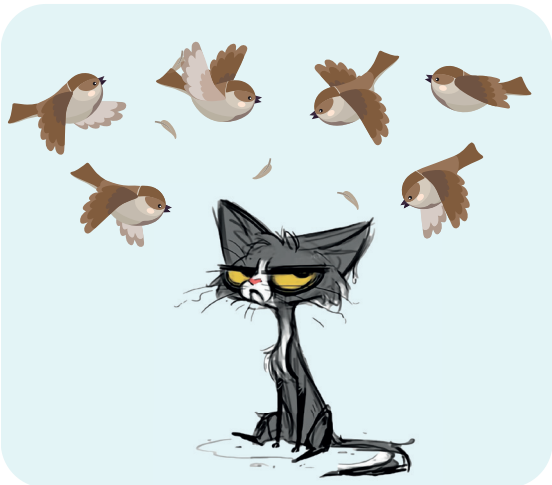

Іде кіт додому. Соромно йому. А горобці позліталися з усього подвір'я, літають над невдахою й цвірінькають. То вони сміються з кота.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Куди вийшов кіт?
2. Хто сидів на паркані?
3. Чому кіт упав у калюжу?
4. Куди подався мокрий кіт?
5. Який у нього був настрій?

Прочитай.

Зайчик і місяць

Холодно взимку Зайчикові. Вибіг він на узлісся, а вже ніч настала. Мороз тріщить, сніг проти Місяця блищить, холодний вітрець з яру повіває.

Сів Зайчик під кущем, простяг лапки до Місяця, просить:

– Місяцю, любий, погрій мене своїми променями, бо довго ще Сонечка чекати.

Жалко стало Місяцеві Зайчика, він і говорить:

– Іди полем, полем, я тобі дорогу освітлю, прямуй до великого стогу соломи.

Попрямував Зайчик до стогу соломи, зарився в стіг, виглядає, усміхається до Місяця:

– Спасибі, любий Місяцю, тепер твої промені теплі-теплі.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Як почувався взимку Зайчик?
2. Куди він вибіг, коли ніч настала?
3. Що робив Мороз? Сніг? Вітер?
4. Де сів Зайчик
5. Кого попросив Зайчик про допомогу?
6. Як допоміг Місяць Зайчикові?

Прочитай.

Сиві волосинки

Два тижні маленька Олеся тяжко хворіла. Їй було так тяжко, що кожної хвилини дівчинка могла померти.

Від її постелі ні на мить не відходила мама.

Коли небезпека минула і Олесі стало легше, мама лягла поруч з донькою й заснула.

Прокинулась мама, Олеся й запитує її:

– Мамо, чому це в косах твоїх багато срібних волосинок?

– Горе посріблило, – відповіла мама.

– Матусю, – сказала Олеся, – яку ж тобі радість принести, щоб не стало цих срібних волосинок?

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Що сталося з Олесею?
2. Хто піклувався про неї?
3. Про що запитала Олеся маму?
4. Що посріблило мамине волосся?
5. Що вирішила принести Олеся мамі, щоб не стало срібних волосинок?

Прочитай.

Гуси й черепаха

Жили-були два гусаки й черепаха, вони міцно дружили одне з одним. Одного разу влітку їх озеро пересохло, і друзі вирішили вирушити на пошуки нового. Оскільки черепаха не вміла літати, гуси запропонували нести її. Кожний взяв у дзьоб протилежний кінець палиці, а черепаха вчепилася зубами за її середину. При цьому єдине, чого не можна було робити черепасі, – це розмовляти під час польоту.

Нарешті всі троє злетіли. Звірі навколо привітно кричали їм і махали услід. Раптом хтось засміявся і сказав: «Дивіться, дивіться, черепаха, яка літає!». Черепаха розсердилася й закричала: «Не бачу в цьому нічого смішного!». І в ту ж мить звалилась на землю. Товстий панцир урятував її. Черепаха подумала: «Шкода, що я не тримала рот на замку», зітхнула й вирушила шукати нове озеро, але вже пішки.

Запитання до тексту

1. Хто головні герої твору?
2. Де жила черепаха та гуси?
3. Чому черапаха і гуси змушені були покинути озеро де вони жили?
4. Чи вміла черепаха літати?
5. Чого не можна було робити черепасі під час польоту?
6. Чи дотрималася черепаха цієї вимоги?

Прочитай.

Ледача подушка

Маленькій Яринці треба рано-рано вставати, щоб до школи йти. А не хочеться, ой як не хочеться! Увечері й питає Яринка в дідуся:

– Дідусю, чому вранці вставати не хочеться?

– Це подушка в тебе ледача, – відповів дідусь.

– А що ж їй зробити, щоб не була ледача?

– Знаю я таємницю, – пошепки сказав дідусь. – Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, винеси на свіже повітря. Добре вибий її кулачками – вона й не буде ледача.

Наступного дня, рано-раненько, знову не хочеться вставати Яринці. Але ж треба подушку провчити, лінощі з неї вибити!

Схопилась Яринка, швиденько вдяглася, узяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку – та кулачками її, кулачками. Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко – та й умиватися.

А дідусь у вуса посміхається.

За Василем Сухомлинським

Запитання до тексту

1. Про що запитала Яринка дідуся?
2. А що дідусь їй відповів?
3. А в кого з вас постає така сама проблема? Кому з вас уранці важко прокидатися?
4. Що ви робите, щоб уранці швидше прокинутися?
5. У дідуся була якась таємниця. Яка?

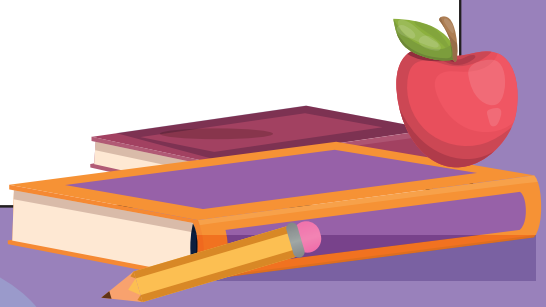

Прочитай, відгадай загадку.

Їх в родині рівно сім,
І вони відомі всім.
Йдуть вони завжди по черзі,
За останнім – знову перший.
Віком рівні всі брати.
Спробуй їх назвати ти.

Прочитай вірш.

Дні тижня

Днів у тижні рівно сім.
Це давно відомо всім.
Кожний свою назву має,
Один одного міняє.
Споконвіку так ведеться,
Перший – Понеділком зветься!
Кажуть, що цей день важкий!
І чому це він такий?
Другий день – Вівторком звати,
А за ним – потрібно знати –
Третій день одразу йде,
Він нам Середу веде.
День четвертий в нас Четвер,
Пам'ятаймо відтепер.

П’ятий – П’ятницею звуть
І її зазвичай ждуть,
Бо попереду чекають
Дні коли відпочивають.
Шостий день у нас Субота,
Та ще хатня є робота.
Тому треба помагати
Батькам в хаті все прибрати,
На городі і в саду
Все привести до ладу.
Сьомий день у нас Неділя.
День святковий, день дозвілля.
Йдуть до церкви і гуляють,
Всі в цей день відпочивають!

Микола Вересюк

Скільки днів у тижні?

Запиши назви днів за порядком їх у тижні.

Прочитай.

Що найтяжче журавлям?

Тихого осіннього вечора на узліссі сіли відпочити журавлі. Вони летіли в теплий край. Сонце вже зайшло, то й заночують.

Притулились журавлі до білокорої берези та й курличуть щось тихо-тихо. Береза прислухається, хоче зрозуміти, про що вони гомонять.

– Куди це ви летите, журавлі? – питається Береза.

– У теплий край, – відповідають журавлі.

– Ой, зима, зима... – бідкається Береза. – Вже й у мене листя осипається... Мабуть, далека й тяжка вам дорога, журавлі?

– Дорога тяжка, – відповідає найстарший Журавель. – Та не дорога нам найтяжча.

– А що ж вам найтяжче? – дивується Береза.

– Найтяжче нам жити кілька місяців на теплій ріці. Називається вона Ніл. Немає там ніколи зими. Вічно цвітуть квіти...

– То чому ж там найтяжче? – ще більше дивується Береза.

– Бо то не рідна земля, – каже найстарший Журавель, – бо немає там тебе, білокора Березо.

Василь Сухомлинський

Запитання до тексту

1. Хто є дійовими особами казки?
2. Де сіли відпочивати журавлі?
3. В яку пору дня це відбувалося?
4. Куди летіли журавлі?
5. Чому хвилювалася береза?
6. Як називається річка, куди летіли журавлі?
7. Добери народні приказки про рідний край.

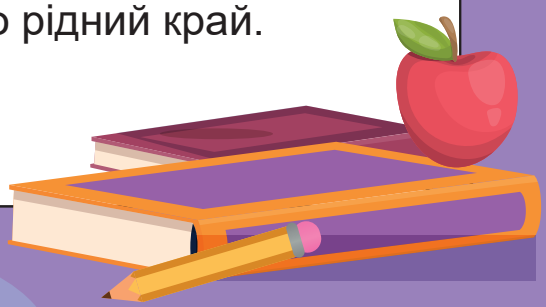

Прочитай.

Ліс і струмок

У вологій лісовій гущавині, серед боліт і мохів, протікав струмок.

Він скаржився на те, що ліс закриває від нього небо і далекі краєвиди, не пропускає до нього ні ясного промінця сонця, ні грайливого вітерця.

– Хоч би прийшли люди і вирубали цей нестерпний ліс, – дзюркотів струмок.

А ліс лагідно йому пояснив, що його тінь охороняє струмок від пекучого сонця і вітру.

– Без мого захисту швидко висохнуть твої маленькі струмочки. Наберися спершу сил під моєю тінню і тоді вибіжиш на відкриту рівнину, але вже не слабким струмком, а могутньою рікою...

За Костянтином Ушинським

Запитання до тексту

1. Де протікав струмок?
2. На що скаржився струмок?
3. Про що дзюркотів струмок?
4. Яку пораду дав ліс маленькому струмочку?

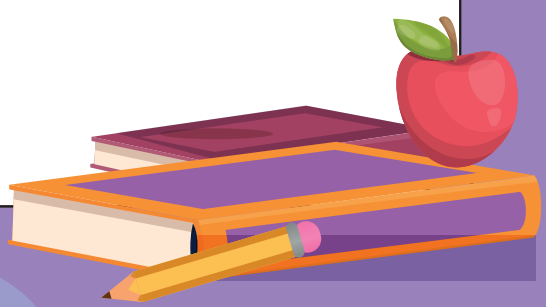

Прочитай.

Спасибі лісникові

Нахвалявся мороз усіх в лісі поморозити. Холодних вітрів, лютих хурделиць накликав. Завивали вітри, шаленіли хурделиці. Снігом усе замітали. Скрутно, голодно стало птахам і звірам. Навіть білочка і та зажурилася. Були в неї сякі-такі припаси, та й вийшли. А до весни ще далеченько. «Добре їжачкові, – думає білочка, – добре борсукові й ведмедеві: позасинали у своїх схованках під снігом і горя не знають. А тут, мабуть, доведеться по чужих лісах поживи шукати».

Дострибала білочка до узлісся. Аж чує: хтось шурх-шурх, рип-рип!

Глянула, а то лісник на лижвах пробирається. За плечима в нього тугий мішок, при боці – верболіз та осика, в пучечки пов'язані.

Підійшов лісник до крислатого дуба. Розклав на снігу свої вінички. Це – для зайців. Потім відступив трохи і в простору дуплянку, що висіла на сучку, поклав жолудів, соняшникового насіння, житніх сухарів. Це вже для білочки. Тепер їй не доведеться свою домівку й рідний ліс полишати.

За Галиною Демченко

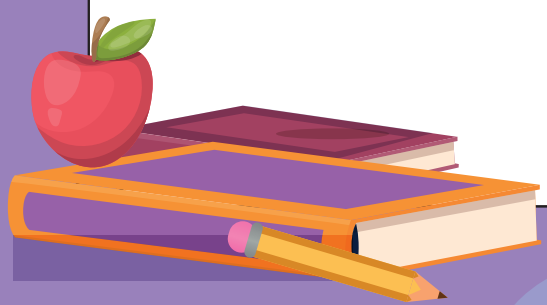

Запитання до тексту

1. Про що нахвалявся мороз?
2. Кому стало скрутно взимку?
3. Про що думала білочка?
4. Що приніс лісник до лісу?
5. Як він розкладав гостинці на галявині?

Прочитай.

Вишенька вродила

Івасик ямку сам копав, корінчики деревцеві землею присипав і листям опалим навкруг пагінця притрусив, щоб тепло в морози було. Від тата й мами перейняв, як усе це робити.

На другу чи на третю весну вишенька зарясніла цвітом – очі в себе вбирала. Бджоли з усіх усюд злі́талися.

Ось на вишеньці з'явилися ягоди – зелені кульки. Згодом-перегодом вони стали червоними, соковитими, аж просвічувалися на сонці. Івасик нарвав їх повну жменю. Пригостив маму, тата, сестричок. Та йому ще кортіло поділитися з кимось своєю радістю: вишенька ж уродила!

Виглянув Івасик на вулицю. Дорогою, бачить, тупцяють бабуся, зовсім-зовсім незнайомі. Хлопчик – їм назустріч.

– Пригощайтесь, будь ласка. Добрий день вам!

Старенька також привіталися, скуштували кілька ягід і сказали:

– Красно дякую, дитино, твоїм батькові-матері й тобі – спасибі.

Пішли бабуся. Івасик похилив голову: «І чого це бабця спочатку татові та мамі подякували? А тоді – мені».

За Григорієм Храпачем

Запитання до тексту

1. Про кого йдеться в оповіданні?
2. Хто посадив вишеньку?
3. Кого пригостив вишеньками Івасик?
4. Чому хлопчик пригостив бабусю?

Навчальне видання

Владислав ТИЩЕНКО
Оксана КРУГЛИК
Тетяна ГРЕБЕНЮК
Наталія КРАВЕЦЬ

УКРАЇНСЬКА МОВА. БУКВАР

Навчальний посібник для осіб
з особливими освітніми потребами (F70)
1 клас (у 4-х частинах)
Частина 4

Схвалено для використання в освітньому процесі

Видано за рахунок державних коштів. Продаж заборонено
Навчальний посібник відповідає
Державним санітарним нормам і правилам
«Гігієнічні вимоги до друкованої продукції для дітей»

Відповідальний редактор О. Литвин
Редактор О. Тищенко
Макет обкладинки О. Пономаренко
Комп'ютерна верстка М. Биковська

Формат 84x108/16. Папір офсетний. Гарнітура Arial
Друк офсетний. Ум. друк.арк. 8,40 Обл.-вид.арк. 6,71
Наклад 9 013 прим.
Зам. № 13831

В оформленні підручника використано деякі світлини з вільних джерел мережі «Інтернет» та матеріали фотобанку *Shatterstock*
Бренди та ресурси зображуються лише з освітньою метою
та не є закликом до їх купівлі/відвідування

ТОВ «ВИДАВНИЦТВО АТЛАНТ»
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 7928 ВІД 08.09.2023
Адреса редакції: 02095, м.Київ, вул. Княжий затон, 9а, офс369
E-mail: atlant_publishing@ukr.net

Віддруковано у ТОВ «Поліпрінт» , вул. Лугова 1-А, м.Київ, 04073
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1250 від 27.02.2003р.

